

Kereseti kérelmek

- a felperes az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében indított eljárásra vonatkozó, 2005. október 20-i C(2005)4012 végleges bizottsági határozat (COMP/C-38.281/B.2 – Nyersdohány – Olaszország ügy) 1. cikkének, amennyiben az a jogsértés hosszabb időtartamára utal (melyet 2002. február 19-én tekintettek befejezettnek, a 2002. január 15-i legkésőbbi időpont helyett) részleges megsemmisítését kéri;
- a felperes megtámadott határozat 2 (b) cikkének megsemmisítését kéri, amennyiben a MINDO számára teljes mentességet kellett volna biztosítani a bírságok alól az engedékenységi értesítés alapján, vagy másodlagosan, a MINDO és az „Alliance One International”-ra egyetemlegesen kiszabott bírság nagyságának jelentős csökkentését kéri;
- a felperes kéri a Bizottság kötelezését a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy számos társaság, köztük a felperes, megszegte az EK 81. cikkének (1) bekezdését az olasz nyersdohány ágazatban végrehajtott megállapodások és/vagy összehangolt magatartások által. A felperes a határozat részleges megsemmisítését kéri, elsősorban arra hivatkozva, hogy megsértették jogos feltevéseit az engedékenységi közlemény alkalmazását illetően. A felperes támadja arra alapozott mentesség iránti kérelmének Bizottság elutasítását, hogy másik társaság, és nem a felperes, jogosult volt a mentességre. A felperes szerint az a másik társaság nem teljesítette az engedékenységi közlemény feltételeit, míg a Bizottság elmulasztotta annak bizonyítását, hogy a felperes nem tett eleget ugyanezen feltételeknek.

Másodlagosan a felperes azt állítja, hogy a jogsértésekben való részvétele megszűnt legkésőbb 2002. január 15-én, nem pedig 2002. február 19-én, és hogy a reá kirótt bírságot ennek megfelelően kell csökkenteni.

A felperes továbbá úgy véli, hogy a Bizottság megsértette az arányosság és a jogbiztonság elvét, valamint az indokolási kötelezettséget a felperes versenykorlátozó magatartásának nagysága értékelése tekintetében. A felperes szerint a Bizottság nem vette figyelembe, hogy csak 1998-ban és 1999-ben vett részt az eladási árra és a többlet termelés mennyiségére vonatkozó megállapodásokban, és hogy azt az olasz törvények által megengedett szakmák közötti megállapodások keretein belül tette.

A felperes a védelemhez való jogok megsértésére is hivatkozik, valamint az arányosság és a jogos feltevés elvének megsértésére a bírság alapösszegének számításánál. E tekintetben a felperes feltételezi, hogy a bírság alapösszege ténylegesen meghaladja a kartell magatartás által érintett termékek összértékét; hogy a Bizottság tévedett a megtámadott határozatban említett korlátozó magatartások két lehetséges hatásának értékelése során; hogy az a két lehetséges hatás újdonság a megtámadott határozatban és hogy nem említették őket a kifogási nyilatkozatban; hogy a Bizottság tévesen alkalmazott szorzótényezőt a bírság alapösszegének kiszámításakor, anélkül, hogy figyelembe vette

volna, hogy a megtámadott határozat elfogadásakor a felperes nem volt tagja semmilyen multinacionális vállalkozásnak.

A felperes hivatkozik továbbá az indokolási kötelezettség elmulasztására és a jogbiztonság valamint a jogos feltevés elvének megsértésére, és bizonyos enyhítő tényezők, nevezetesen a jogsértő magatartás korai abbahagyásának és a felperesnek tulajdonított korlátozó magatartás minimális hatásának figyelembe vételének Bizottság általi elmulasztására.

Végül a felperes úgyszintén hivatkozik az arányosság és a jogos feltevés elvének megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség elmulasztására a Bizottsági iránymutatások 5 (c) szakaszának alkalmazása során, tekintettel arra a különleges gazdasági és szociális összefüggésre, amelyben a korlátozó magatartásokra sor került. Azt is állítja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe különösen gyenge gazdasági helyzetét és fizetési képességét a bírság összegének megállapítása során.

2006. január 24-én benyújtott kereset – Alliance One International kontra Bizottság

(T-25/06. sz. ügy)

(2006/C 60/93)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Alliance One International Inc. (Danville, USA)
(képviselők: C. Osti és A. Prastaro ügyvédek)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az EK 81. cikk (1) bekezdése szerinti eljárási alapján a COMP/C.38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy ügyben hozott 2005. október 20-i C(2005) 4012 végleges bizottsági határozat 1.1(a) cikkének az SCC-re, a Dimon Inc.-re és az Alliance One-ra vonatkozó részét;
- az Elsőfokú Bíróság ennek megfelelően csökkentse a Transcatabra és a Dimon Italia-Mindóra kirótt bírságokat úgy, hogy azok összege ne haladja meg az elmúlt pénzügyi évben elért forgalmuk 10 %-át;
- másodlagosan a sokszorozási együttható elfogadhatatlanná nyilvánításával az Elsőfokú Bíróság csökkentse a Transcatabra és a Dimon Italia Mindóra kirótt bírságot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy több cég – köztük a felperes cége és a felperes közvetett leányvállalatai, a Transcatab és a Dimon Italia, későbbi nevén Mindo – az olasz nyersdohány-ágazatban megállapodásokkal és/vagy összehangolt magatartással megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését.

A felperes e határozat részleges megsemmisítését kéri elsőként arra hivatkozva, hogy a leányvállalatai által elkövetett jogsértést való együttes és egyetemleges felelősségének megállapításával a Bizottság megsértette az anyavállalatok felelősségére vonatkozó szabályozást. A felperes ezzel összefüggésben vitatja a Bizottság által megállapításának alátámasztására előadott érveket és bizonyítékokat.

A felperes álláspontja szerint a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését, amikor a leányvállalatok teljes éves forgalmának 10 %-át meghaladó összegű bírságot rótt ki.

A felperes végül kifejti, hogy a Bizottságnak nem kellett volna sokszorozási együtthatót alkalmaznia leányvállalataira, mivel ez a felek forgalma és a bizottsági határozatok gyakorlata alapján nem volt indokolt. A felperes ezen kívül arra hivatkozik, hogy a vele szemben alkalmazott sokszorozási együttható magasabb, mint amit a többi vállalkozás esetén alkalmaztak, amivel a Bizottság egyértelműen megsértette az arányosság követelményét és az indokolási kötelezettséget. A felperes azt is előadja, hogy a Mindóra vonatkozó sokszorozási együttható alkalmazásának indokolása következetlen, mivel ugyanazon bírság megállapításához eltérő szempontokat vesz figyelembe.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003. 1. 4., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. kötet, 2. fejezet, 205. o.)

2006. január 24-én benyújtott kereset – Universal kontra Bizottság

(T-34/06. sz. ügy)

(2006/C 60/94)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Universal Corp. (Richmond, USA) (képviselők: A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhäuser, C. Swaak, M. Mollica ügyvédek)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az EK 81. cikk (1) bekezdése szerinti eljárás alapján a COMP/C.38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy ügyben hozott 2005. október 20-i C(2005) 4012 végleges bizottsági határozatnak a felperesre vonatkozó részét;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy több cég – köztük a felperes cége és a felperes egyik közvetett leányvállalata – az olasz nyersdohány-ágazatban megállapodásokkal és összehangolt magatartással megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését. Ennek alapján a Bizottság a felperessel és leányvállalatával szemben együttesen és egyetemlegesen szabott ki bírságot.

Keresetének alátámasztására a felperes elsőként előadja, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság külön magyarázat vagy objektív indokolás nélkül a spanyol nyersdohány ügyben elfoglalt álláspontjával – amelyben azonos volt az anya- és leánycég közötti kapcsolat, az időkeret, a jövedéki termék, a felvásárlási ár, valamint a felperes részvételének és ismeretének hiánya – teljesen ellentétes álláspontra helyezkedett. Ennek alapján a felperes úgy véli, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét, az egyenlő bánásmód követelményét, valamint a felperes jogos bizalmát azzal, hogy leányvállalata jogsértésért vele szemben szabott ki bírságot.

A felperes ezen kívül kifejti, hogy a Bizottság nem bizonyította be kellő mértékben, hogy a felperes döntő befolyást gyakorol leányvállalata kereskedelmi tevékenységére. Ebben az összefüggésben a felperes szerint a Bizottság tévesen állapította azt meg, hogy a jelentéstételi és egyes jóváhagyási követelmények megerősítik a felperesnek a leányvállalata feletti döntő kereskedelmi befolyását, mivel a tényleges helyzet a felperes igen decentralizált felépítése és szervezete miatt ezzel éppen ellentétes.

Az Elsőfokú Bíróság 2006. január 16-i végzése – Németország kontra Bizottság

(T-389/04. sz. ügy)⁽¹⁾

(2006/C 60/95)

Az eljárás nyelve: német

Az első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 300., 2004.12.04.